

INGEZONDEN.

Association générale des Dentistes de Belgique

Secrétariat
L. Demoulin
15, avenue Fonsny.
Bruxelles.

Bruxelles, 1 Obre 1921.

Monsieur le Président,

L'Association générale des Dentistes de Belgique, organise à Bruxelles, le 12, 13 et 14 Novembre prochain, des fêtes et réunions pour commémorer le 25eme anniversaire de l'existence de la Société.

Nous vous prions, Monsieur, de bien vouloir en faire part aux membres de votre Société que nous désirons voir, aussi nombreux que possible, assister à ce Jubilé.

Nous serions très heureux aussi, de pouvoir compter parmi vous quelques praticiens consentant à faire, à cette occasion, une communication ou une démonstration professionnelle. Ils sont priés en ce cas de bien vouloir en aviser le secrétaire sans retard.

Veillez agréer, Monsieur le Président, nos salutations les plus confraternelles.

Le Secrétaire,
DEMOULIN:

Le Président,
OSTEAU.

De voorzitter der Ver. van Ned. Tandartsen verzoekt ons, bovenstaand schrijven in het Tijdschrift te willen publiceren.

Wij voldoen gaarne aan dat verzoek, en gezien het feit dat er met België geen pasmoelijkheden meer zijn, en Brussel niet ver is, vermoeden wij dat vele collega's aan deze uitnodiging gevolg zullen geven en ook dat er zullen zijn, die een voordracht of demonstratie zullen willen houden.

Het is ons bekend dat men zich in België veel voorstelt van een nauwere samenwerking met de Nederlandsche Collega's, en waar ook wij van meening zijn, dat een verruiming van den gezichtskring niet anders dan in hooge mate bevorderlijk kan zijn aan de doeleinden die wij zoowel op wetenschappelijk als op sociaal gebied nastreven, hopen wij dat de Belgen hiermede zullen voortgaan en dat men in Holland dat goede voorbeeld zal vogen.

RED.

„Het Mes in het Ziekenverzorgings-wetsontwerp”.

In het laatste T. v. T. (15 Sept. '21) heeft de Redactie onder den titel „Beroepsbelangen” een beschouwing uit een der dagbladen volledig overgenomen, waarin de onhoudbaarheid op financieele gronden van de instelling der ontworpen Ziektewet zou moeten blijken. De overgenomen tekst beslaat ruim zes pagina's; daarin bevat een beschouwing over de tandheelkundige hulpverschaffing inclusief cijfers zes regels.

Het D. B. der Ziekenfondscommissie, wien dit artikel destijds ook onder de oogen kwam, leek het toen ongewenscht er op te reageeren omdat door een blijkbaar niet deskundige in een „dag”-blad het tandheelkundige gedeelte op onbelangrijke wijze was behandeld, en omdat zij, die belang stellen in de zaak, wel geacht mogen worden te weten, waar zij hun licht beter op kunnen steken.

Nu de Redactie van ons Tijdschrift echter op grond van een simpelen, terloops ingelaschte beschouwing over tandheelkunde het geheele artikel overneemt en daaraan een vrij uitgebreid onderschrift toevoegt, waardoor dus ook op ons de schijn geladen zou kunnen worden, alsof ook wij, met de redactie, de bewuste beschouwing inclusief de cijfers nog zoo gek niet vinden — als wij zwegen, daar voelen wij ons genoodzaakt den argeloozen lezer er op te wijzen, dat wij het met de redactie geheel oneens zijn.

Wij twijfelen overigens niet aan de goede bedoelingen van de redactie waar zij in haar onderschrift er blijken van geeft, dat zij het betreuren zou indien de tandheelkundige hulp uit het ontwerp geschrapt zou worden. Maar in dat zelfde onderschrift brengt zij de meening in omloop alsof er toch wel reden voor zou zijn dit te doen, en wel op grond van een te hoog kostencijfer. Het past ons niet op eenigerlei wijze ons oordeel uit te spreken over cijfers die als basis dienen voor andere dan voor tandheelkundige hulpverschaffing; over deze echter meenen wij zeer zeker te kunnen oordeelen en wij komen daarbij tot geheel andere cijfers.

Welke zijn de bedragen, die voor tandheelkundige hulp ongeveer zouden moeten worden uitgetrokken? Volgens den auteur van het „dag“-bladartikel (cijfers die de redactie nog zoo gek niet vindt) naar ruwe schatting tien millioen.

Het mag ook bij de redactie als bekend worden verondersteld, dat door het H. B. op een in het voorjaar gehouden Algemeene Vergadering voor Ziekenfondszaken een exposé is voorgelegd voor de Ziekenfondscommissie, waaruit bleek, dat in de eerste jaren bij de uitvoering van* de voorgestelde regeling voor tandheelkundige hulp in de Ziekenfondsen per circa 10.000 à 12.000 leden een bedrag moest worden beschikbaar gesteld van f 7250.— Dit wordt voor 4 à 5 millioen verzekerden drie à drie en een half millioen. Geen Minister, die het belang van deze hulp heeft leeren inzien, mag dit bedrag weigeren temeer waar door kleine contributie-verhoogingen het benooodigde gemakkelijk is te formeeren; een wijze die reeds bij verschillende Ziekenfondsen met uitstekend gevolg wordt toegepast.

Het verbaast ons ten zeerste dat het de redactie is ontgaan, dat op bovengenoemde Algemeene Vergadering na breedvoerige bespreking men het allerwege er over eens was, dat de prothetische hulp kon worden geregeld op een dōor elke verzekerde gemakkelijk te bestrijden wijze, n.l. door bijbetaling van geringe bedragen, naar gelang van den loonstandaard. Bijbetaling door den verzekerde voor de prothese was trouwens tot heden steeds gebruikelijk.

De cijfers van de redactie: 5 à 6 millioen per jaar, waar dan nog bijkomen de kosten voor prothese — worden dus: Voor tandheelkundige hulp voorloopig ruim drie millioen. Hier kan het mes gevoegelijk in de scheede blijven!

Waar, ten slotte, de redactie onder meer aan de hygiëne-propaganda en de prophylaxe den voorrang geeft, gelooven wij dat een grootscher propaganda dan een Volks-tandheelkundige-behandeling, als door ons bedoeld, wel niet denkbaar zal zijn, terwijl overigens door de wijze, waarop de medewerkers in de Ziekenfondsen hun taak opvatten, o.a. door instructie van mondhygiëne op grooten schaal, de prophylaxe het best gediend kan worden.

Dag. Best. Ziekenfondscommissie,

J. S. BRUSKE, J. H. BROECKMANN.

Wij erkennen gaarne de meerdere bevoegdheid der Ziekenfondscommissie tot het maken van een kostenraming voor tandheelkundige hulp in een Ziekenverzorgingswet en spreken de hoop uit dat de door haar opgemaakte becijfering de waarheid dichter moge benaderen

dan die in het bewuste artikel. Met nadruk wijzen wij echter het verwijt terug als zouden wij in ons onderschrift de meening in omloop hebben willen brengen, dat er reden was de tandheekkundige hulp uit het ontwerp te schrappen, op grond van de hooge kosten. In tegendeel, er valt hier op tandheekkundig gebied een achterstand te constateeren bij andere medische hulp en wij meenen het door de commissie geëischte gerustelijk als relatief niet te hoog te mogen kwalificeeren, al zijn wij overtuigd, dat deze verhouding de maximaal door ons bereikbare is. Wij blijven ons echter afvragen of de tijd, om deze wet in te voeren gelukkig gekozen is en of het inderdaad niet beter is betere tijden af te wachten dan in het ontwerp te gaan snoeien en knoeien, van welke bewerkingen de tandheekkunde zeker een der eerste slachtoffers zal zijn.

RED.

Geachte Heer Hoofdredacteur,

Naar aanleiding van het in het Tijdschrift besproken onderwerp „Oriëntering van den student”, wil het mij voorkomen, dat dit zeer wenschelijke deel van de tandheekkundige opleiding wellicht voorloopig door een zeer eenvoudigen, maar m.i. in vele gevallen afdoenden raad aan de studenten van het laatste jaar en de pas afgestudeerde collega's voorafgegaan kan worden. Persoonlijk heb ik mij eens van het voordeel daarvan kunnen overtuigen.

Laat ieder jong tandarts, die zich wenscht te vestigen, te voren bij het Bestuur van de Afdeeling der plaats zijner keuze volledige inlichtingen verzoeken over de mogelijke kans op succes; of, en zoo ja, welke bezwaren mogelijk tegen vestiging zijn; of hij zich zonder bezwaar aan Fondsen ter plaatse kan verbinden, en welke dan de condities zijn, die hij daarbij moet stellen, enz. — Een geval in mijn omgeving heeft de noodzaak hiervan weer duidelijk naar voren gebracht. En zeker zullen de betreffende besturen genegen zijn, hunne medewerking hiertoe te verleenen. In dit geval zullen jongeren minder kans hebben, in moeilijkheden te geraken, — die vaak buiten hun schuld liggen, — dan thans het geval is. —

A. HAIJE.
